

TIL EDMUND!

**TO HÆNDER MØDES I EN STILLE AFTENTIME.
DE FØLER HINANDEN SOM GAMLE VENNER,
MEN BEGGE ER SITRENDE VARME.**

**ER DET TILFÆLDETS FRIE SPIL,
DER BINDER TO TIL HINANDEN,
ELLER BESTEMTES DET EN GANG I DET UKENDTE?**

**MAN SØGER SVARET I HINANDENS ØJNE.
DET ER SVÆRT AT UDTRYKKE FORELSKELSE I TALE.
DERTIL ER ORDENE ALTFOR SLIDTE.**

**MEN HÆNDERNE FORSTÅR, NÅR DE SØGER HINANDEN.
DET LILLE VARME GYS ER LIVET SELV,
NÅR HÆNDERNE RÆKKER KÆRLIGHEDENS GAVE.**

**DER KN GÅ UGER, MÅNEDER, MANGE, MANGE ÅR
OG HÆNDERNE MÅ SLIDE FOR DAGEN OG VEJEN -
MEN EN GANG LAGDE EN HÅND SIG OVER EN ANDEN.**

**OG HÆNDERNE HUSKER DET, SOM VAR DET I GÅR.
KUNNE DE TALE, SÅ SAGDE DE: "DU!"
OG VARSOMT OG BLIDT BLEV MINDER KALDT FREM.**

**FOR KÆRLIGHED ER IKKE KUN UNGDOMMENS SAG.
DEN ER DER. DEN VENTER MÅSKE BAG ET SLØR,
MEN STØRRE OG DYBERE VOKSER DEN STILLE.**

**TO HÆNDER, DER LÆRTE HINANDEN AT KENDE
EN AFTEN, HVOR MÅNEN STOD HØJT,
GÅR HVER DAG SNOET IND I HINANDEN
FORTROLIGHEDENS TUR!**